

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-12-5847 מירון נ' הרמל

בפני כב' השופט יהודה פרגו – שופט בכיר

התובע יובל מירון
ע"י ב"כ עו"ד יובל אלעני

נגד

הנתבע אסף הרמל
ע"י ב"כ עו"ד רן פרנקל

פסק דין

1. מבוא

עסקינן בתביעה להפרת זכות יוצרים.

התובע מעיד על עצמו "שהינו אנימטור מוביל בישראל" ועיסוקו, בין השאר, בעבודות אנימציה.

הנתבע מעיד על עצמו כי הוא "עוסק לפרנסתו כיוצר בתחום האנימציה הממוחשבת ונחשב לאחד היוצרים המובילים בתחומי".

לטענת התובע, במהלך שנת 2010 הובא לידיעתו כי הנתבע מציג ללקוחות פוטנציאליים שונים את עבודות התובע כעבודותיו שלו ובכך ניכס לעצמו את זכויותיו של התובע בעבודותיו וניכס לעצמו את הכישרון והמוניטין של התובע. כל זאת תוך פגיעה בזכויות היוצרים של התובע ועל מנת לגזול ממנו את פרנסתו ועשיית עושר ולא במשפט על חשבונו של התובע.

מכאן עתירותיו:

- למתן צו מניעה אשר יאסור על הנתבע לעשות כל שימוש בעבודות התובע.
- למתן צו למתן דין וחשבון מפורט בדבר השימוש אשר עשה בעבודות התובע.
- לחייב את הנתבע בפיצוי בסך 200,000 ₪ (100,000 ₪ בגין הפרת זכות יוצרים ו-100,000 ₪ בהתאם לסעיף 13 לחוק עוולות מסחריות).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-12-5847 מירון נ' הרמל

הנתבע מכחיש את הנטען ומבקש כי התביעה תדחה.

לטענת הנתבע, הקשר בינו ובין התובע נוצר בעקבות פניית התובע אליו לבצע פרויקט כלשהו. במסגרת קשר זה, כך טענתו, השאיר הנתבע לנתבע עבודות פרי יצירתו וביקש מפורשות ממנו שיציג את עבודותיו ללקוחות אחרים ויפנה אליו עבודות.

לטענתו, עבודות/יצירות התובע הוצגו פעם אחת בלבד – במהלך שנת 2010 – ללקוח בשם יהונתן טייב כרפרנט בלבד כדי להבין מן הלקוח אם הוא מעוניין בעבודות בסגנון זה; וכי עבודות/יצירות אלו מעולם לא הוצגו כעבודות שלו.

בסופו של יום אותו לקוח מזדמן לא שכר את שירותיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

2. העובדות

לאחר שמיעת הראיות אני קובע כי העובדות והשתלשלות האירועים היו כדלקמן:

התובע והנתבע שניהם אנימטורים.

עבודות/יצירות התובע זכו להערכה רבה, ביניהן בפרס פרומקס על הפתיח לתוכנית "בין גבר לאשה" ששודרה ב"קשת". בעקבות הזכייה בפרס זה פורסם בעיתונות כי "ישראל יכולה להוסיף לעצמה הישג נוסף בתחום המדיה העולמית" (ת/7).

בעדותו הוסיף התובע:

"הסרטון זכה בפרס פרומקס שהנו אוסקר בתחום אנימציה והנפשה בתחום בו אני עובד. התחרות נערכה בניו יורק. הפיתוח זכה בפרס בשנת 2005 הוא יצר תהודה רבה".
(עמ' 14).

העד אלברט בנון – מפיץ סרטים וסרטי אנימציה, בארץ ובחו"ל, מזה 20 שנה – הוסיף דברים על עבודתו היוצרת של התובע, כך גם עשה גיסו של התובע – אוהד בדש – אשר בבעלותו חברה בתחום הדמיות וסרטים בתלת מימד.

על הקשר שנוצר בין התובע לנתבע, מספר התובע:

"פנתה אלי חברה של המשפחה וביקשה שאכין סרט לחתונת בתה, הסכמתי. לקראת האירוע כשהייתי עסוק בפרויקטים גדולים ומשמעותיים יותר חיפשתי לעזור לה ולהעביר את עשיית הסרט לבעל מקצוע אחר מאחר שלא הייתי פנוי. דרך האינטרנט הגעתי לנתבע. נסעתי להיפגש איתו, מבחינתי זה קולגה בתחום חדש שאני מכיר והראתי לו עבודות שלי, הוא הראה לי עבודות שלו. התרשמתי שלצורך סרט החתונה לחברה הוא מספיק טוב ויוכל לתת מענה והעברתי לו כלקוחה את אותה חברה. זה סיפור ההיכרות עם הנתבע. הוא קיבל את העבודה ונפרדנו כידידים וכאן נגמר הסיפור.

...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

- ש. מכתב התביעה אני לא מבין איך העבודות שלך הגיעו לנתבע.
- ת. בפגישה עם הנתבע כשבאתי להפנות אליו לקוחה באתי עם דיסק און קי, עם תיק עבודות שהועתקו למחשב של הנתבע על ידי שנינו כדי לנגן אותן בצורה חלקה.
- ...
- ת. ניסינו לנגן מהדיסק און קי כנראה זה היה מקרטע ואז העתקנו אותו לדסק טופ כדי שיתנגן משם בצורה חלקה יותר.
- ...
- ש. אתה בא להפנות אליו עבודה או לקבל.
- ת. באתי להפנות אליו לקוחה.
- ש. אם כך מדוע אתה צריך להביא לו עבודות שלך ולהעתיקן למחשב שלו.
- ת. כמו בכל פגישת עסקים בתחום אני נוהג להראות את תיק העבודות שלי, זה המקצוע שלי.
- ש. כשאתה בא לנתבע כשווה בין שווים ואני מניח שהראה לך עבודות שלו.
- ת. כן.
- ש. הפגישה מטרתה חיובית הפרה הדדית.
- ת. היא היכרות ואם יתפתחו שיתופי פעולה בעתיד אינני יודע. באתי להפנות אליו עבודה".
- (עמ' 16, 17).

פגישה נוספת הייתה בין התובע לנתבע לאחר שהנתבע ביצע את העבודה - סרט החתונה.

התובע הגיע אל הנתבע להודות לו על העבודה שבוצעה.

גם בפגישה זו הוחלפו בין הצדדים "חומרי גלם של אנימציות".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

מסביר התובע:

ש" מה היה בפגישה הזו השניה.
ת. החלפנו חומרי גלם של אנימציות שאנחנו עובדים איתם. עזרתי לו גם עם פרסומת של בורגר ראנץ'.
ש. כלומר הפכתם לקולגות שמשתפים פעולה מקצועית.
ת. ממש לא. יש לי קולגות כאלה וזה לא דומה להתנהלות שלי עם הנתבע.
ש. מה זה חומרי גלם.
ת. כשרוצים במניפולציה של מחשב להפוך רחוב שצולם ביום יבש לרחוב גשום, יש טיפות מים שמוסיפים וכך יוצרים קולאז' של וידאו. יש ספריות של חומרים כאלה. אלה חומרי הגלם שהוחלפו".
(עמ' 18).

...

ש. אחרי הפרוייקט הגעת לנתבע והחלפתם טכניקות עבודה.
ת. ממש לא. הוא ביקש ממני עזרה לגבי פרסומת לבורגר ראנץ' שלחתי לו דוגמא למה שנראה לי שיכול לעזור לו.
ש. אמרת שהחלפתם טכניקות.
ת. נתתי דוגמא לבית המשפט מה זה חומרי גלם. החלפנו קבצי עזר לקומפוזיטים של וידאו דהיינו קולאז'.
ש. החלפתם דהיינו נתתם אחד לשני.
ת. אני זוכר שכן אולם לא בזיקה לעבודה ספציפית. זה חומר גלם ולא רלוונטי לסרטים נשוא התביעה".
(עמ' 19).

מהימין עלי תיאור עובדתי זה של הקשר בין התובע לנתבע ומהותו של קשר זה.

בעדותו הוסיף התובע:

"מעולם לא ביקשתי שהנתבע ייצג אותי ואת עבודתי" (עמ' 18).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

בעדותו מאשר הנתבע כי הקשר בינו ובין התובע נוצר בעקבות בקשת התובע ממנו לבצע סרט אנימציה לחתונה של קרובת המשפחה (עמ' 22). כמו כן מאשר הנתבע כי בפגישה זו העביר התובע אליו סרטי אנימציה שלו: "הוא העביר אלי דיוק און קי עם מספר עבודות שעשה" (עמ' 22). כך גם מודה הנתבע כי עבודותיו של התובע הוצגו ללקוח – יונתן טייב – שביקש להיעזר בו לביצוע עבודת אנימציה (עמ' 22 לפרוטוקול וסעיף 7 לכתב ההגנה).

לטענת הנתבע, עבודותיו של התובע הוצגו ללקוח זה כפרנט בלבד ולא כעבודותיו שלו וללא כל אמירה או כוונה לנכס עבודות אלו לעצמו.

כדבריו:

"לגבי יונתן טייב שיוכל סיפר בהרחבה – יונתן הגיע אלי דרך אתר אינטרנט שלי, יש לי שניים כיום עם 200 עבודות מכל הסוגים. יונתן ראה את העבודות שלי באתר ובלינקים מיו טיוב הוא הגיע אלי לפגישה דיברנו על תסריט לסרט שרוצה להראות. הראתי לו סרטים מיו טיוב מאתרי און ליין, מהאתר שלי ובין השאר הראתי לו את העבודות של יובל אמרתי לו שאלה דברים שאפשר לעשות ולהתקדם הלאה. יונתן שהוא צרפתי ולא מדבר עברית טוב לדעתי לא הבין שאלה עבודות שהראיתי לו כפרנטים...

...

יונתן הגיע אלי במשרד דיברנו על עבודות שלחתי לו לינקים של סרטונים, הצגתי לו בין השאר עבודות של התובע ברמת פרנטים.

זה מאוד נהוג כאשר יושבים עם לקוח בתחום שלנו להראות לו פרנטים, דוגמאות של סרטים ורק לאחר מכן כשמראים מאות סרטים הוא מחליט מה רוצה לעשות. הדבר משול לכך שבאים לנגריה מבקש כסא והנגר מראה הרבה כסאות ומחליטים ביניהם".

(עמ' 22, 23).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

הנתבע בעדותו אינו שולל את האפשרות להציג עבודות שנעשו ע"י אחר כרפרנט, אולם בתנאי שכך הם יוצגו ולא כיצירת המציג או כניכוס היצירה למציג כפי שעשה הנתבע:

- ש. אם אני בא אליך לפרויקט ומבקש סרטון תדמית לבתי המשפט, האם נכון שמקובל בתעשייה לעבוד עם הלקוח לפעמים על מאות סרטים כדי לקלוע לטעמו. כן.
- ת. האם נכון שבתעשייה מראים ללקוח קשת נרחבת של עבודות לאו דווקא שהן שלך על מנת לעמוד על הטעם האישי שלו. כן.
- ת. כשהן מוגדרות כרפרנט נכון.
- ש. אם הנתבע יושב אצלו לקוח והוא מראה לו דוגמאות מהאתר ומיו טיוב מפנה לת/1. הנתבע שלח דוגמאות מיו טיוב.
- ת. נכון.
- ש. ביו טיוב יש עשרות אלפי סרטים.
- ת. יש הרבה מאוד סרטים שם.
- ש. אם הנתבע היה מראה את הרפרנט שלך ללקוח ושואל אותו אם זה הסגנון שלו האם זה בסדר. כן.
- ת. הדבר היחיד שמפריע לך שאתה טוען שהנתבע הראה את העבודות ואמר שזה שלו.
- ת. הנתבע הראה עבודות שיצרתי והוא אמר שהוא יצר אותן. הוא לקח יצירה שאני השקעתי בה, האמנות שלי זה שנים של עבודה ולמידה, לי מפריע שהנתבע טען שיצירות שאני יצרתי הוא טען שהן פרי ידיו.
- ...
- גם אני צופה עם לקוחות בסרטים של אחרים אך לא לוקח קרדיט על עבודות של אחרים שלא יצרתי".
- (עמ' 19, 20).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

כך ובדומה העיד אוהד בדש:

- ש. אתה יושב עם לקוח שלך ומציג בפניו עבודות, הוא אומר שמחפש דברים אחרים, האם לא תציג בפניו עבודות מהאינטרנט או תמונות על מנת לעמוד על טעמו האישי.
- ת. כן וזה בידיעה מראש שמדובר בעבודות שהן לא שלנו.
- ש. אין בעיה שתציג בפני לקוח עבודות מהאינטרנט ובלבד שלא תציג אותן כשלך.
- ת. נכון.

(עמ' 12).

הנתבע אינו מכחיש את הנטען אלא טוען: שעבודות התובע אשר הוצגו ליונתן טייב הוצגו כרפרנטים בלבד.

הוכח בפני כי לא כך הם הדברים.

הוכח בפני כי הנתבע הציג את עבודותיו/יצירותיו של התובע כעבודותיו שלו ומנכס אותן לעצמו. כך נהג הנתבע עת הציג את העבודות ליונתן טייב וכך נהג עת הציג העבודות לאלברט בנון ואוהד בדש.

בעדותו מספר התובע:

"פנה אלי חבר ואמר לי שלקוח שלו מתעניין בהפקת סרט הוא העביר לי את פרטי הלקוח פניתי אליו הוא יונתן טייב, שלחתי לו מייל, הצגתי את עצמי והסברתי שאני פונה בעקבות דרישתו להפקת סרט, צירפתי לינקים לתיק העבודות שלי ביו טיוב ובירכתי אותו לשנה טובה. הוא חזר אלי בשיחה טלפונית אחרי החג אותו לקוח, החמיא לעבודות אמר שהן יפות מאוד אבל הן לא שלי. נדהמתי לשמוע את זה ושאלתי מה כוונתו הוא אמר לי שהוא חיפש אצל כמה ספקים לגבי העבודה הזאת וראה את העבודות האלה בסטודיו אחר. הייתי בשוק מהעניין ושאלתי אותו באיזה סטודיו ראה את העבודות האלה שהן חד משמעית שלי, הוא הפנה אותי לאתר של הנתבע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

היה לי ברור מאוד שנעשה כאן שימוש בעבודות שיצרתי ומישהו מנסה לקחת ממני את הקרדיט על העבודות לעשיית רווח שלו כנראה. היה לי ברור שזו התמונה ושאני צריך לעשות משהו עם זה רציתי לוודא אם התמונה הברורה שהתגלתה לי מאותו יונתן טייב אני צריך לבדוק את זה. פניתי לאוהד בדש וביקשתי שיצור קשר ויתעניין כלקוח ויבקש לראות עבודות של הנתבע. פניתי גם לאבי בנון ידעתי שאני צריך לבדוק את העניין עד הסוף".
(עמ' 15).

העד יונתן טייב לא העיד בביהמ"ש.

בעדותו אמר התובע: "ביקשתי ורציתי שיעיד הוא העדיף שלא ולא לחצתי עליו"
(עמ' 20).

עם זאת, אין להתעלם מאמרות אלו של העד באשר הן מקבלות תימוכין בראיות נוספות, חלקן מפי התובע עצמו

בעדותו מודה הנתבע כי עבודות התובע היו ברשותו לאחר שהועתקו/הועברו למחשבו ע"י התובע.

בעדותו מודה הנתבע כי הראה ליונתן טייב את העבודות של התובע: "הראיתי לו את העבודות של יובל, אמרתי לו שאלה דברים שאפשר לעשות ולהקדם הלאה..." (עמ' 22).

במהלך השיחה המוקלטת שהתקיימה בין התובע והנתבע הודה הנתבע במשלוח עבודות התובע ליונתן טייב:

"הסיפור הזה עם יונתן ששלחתי לו את זה כרפרנט... הצגתי את זה ליונתן טייב".

(עמ' 2 בתמליל).

בית המשפט המחזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

מכאן שהמחלוקת היחידה יכולה להתמקד אך ורק בשאלה כיצד הוצגו עבודות אלו בפני **יונתן טייב**. האם כעבודותיו של הנתבע או כרפרנטים בלבד וכעבודותיו של התובע?

ברי לי, כי עבודות אלו הוצגו בפני **יונתן טייב** כעבודות הנתבע ולא כרפרנטים, בדיוק כפי שאמר **יונתן טייב** לתובע, אמירה אשר "הדליקה נורה אדומה" אצל התובע. אומנם הנתבע טוען כי ללא עדות **יונתן טייב** לא ניתן לסמוך כראייה על אמרה זו עליה העיד התובע, אולם כאשר הנתבע מאשר כי הוא הציג בפני **יונתן טייב** עבודות אלו, אותם אף שלח אליו באמצעות המייל (ככתוב בת/9); עבר הנטל על הנתבע להוכיח כי עבודות אלו נשלחו ל**יונתן טייב** כרפרנטים בלבד. היה עליו לעשות כן, אם באמצעות הצגת המייל שנשלח ל**יונתן טייב** אליו צורפו עבודתו אלו, אם באמצעות העדתו של **יונתן טייב** בבית המשפט; בוודאי כאשר הנתבע יודע את טענתו של התובע בנדון העולה מכתב התביעה וכאשר הם דנים על כך בשיחה המוקלטת שהתקיימה ביניהם (ת/8) ובהתכתבות (ת/9). אם היה ממש בדברי הנתבע - שעבודות אלו הוצגו כרפרנט בלבד - יש גם להניח שהנתבע לא היה מציע לתובע פיצוי כספי על מנת לסגור את הנושא מוחץ לכותלי בית המשפט. ברי לי, כי הנתבע עשה כן משום ידיעתו כי הוא ניכס לעצמו עבודתו/יצירות אלו.

תימוכין למסקנה זו ניתן למצוא גם באופן אשר בו הציג הנתבע את עבודותיו/יצירותיו של התובע בפני העדים **אלברט בנון ואוהד בדש**. גם בפני עדים אלו הציג הנתבע עבודות אלו כעבודותיו ולא כרפרנטים פרי יצירת התובע.

בעדותו מספר התובע:

"היה לי ברור מאוד שנעשה כאן שימוש בעבודות שיצרתי ומישהו מנסה לקחת ממני את הקרדיט על העבודות לעשיית רווח שלו כנראה. היה לי ברור שזו התמונה ושאני צריך לעשות משהו עם זה רציני לוודא אם התמונה הברורה שהתגלתה לי מאותו **יונתן טייב** אני צריך לבדוק את זה. פניתי לאוהד בדש וביקשתי שיצור קשר ויתעניין כלקוח ויבקש לראות עבודות של הנתבע. פניתי גם לאבי בנון ידעתי שאני צריך לבדוק את העניין עד הסוף".

(עמ' 15).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

בעדותו מספר העד אבי אלברט בנון:

"אני מפיק סרטים וסרטי אנימציה מזה 20 שנה, הרבה שנים בחו"ל, משנת 99 בישראל. רוב הלקוחות שלי זה ערוצי שירות בארץ ובחו"ל. פעילותי הנוספת זה צילום מיוחד במצלמות זעירות ומכשירי הקלטה.

אני מכיר את התובע מכך שעבדתי איתו כמפיק הוא היה אנימטור על פרוייקט גדול שהפקתי לערוץ הספורט 5, הוא היה אנימטור של סרטונים שהפקתי.

בשנת 2006 הפקתי סרט עבור ערוץ ESPN אמריקאי והאנימטור היחיד בפרוייקט היה התובע. בנוסף ב 2007 עוד סרט אנימציה עבור אותו ערוץ בסרט אחר גם בו התובע היה האנימטור היחיד ואני הייתי המפיק.

התובע פנה אלי ואמר לי שיש בחור בשם אסף הרמל שמציג סרטים שאנחנו עשינו בטענה שהוא עשה אותם. פניתי טלפונית לאסף והצגתי בפניו בקשה אמרתי לו שאני מפיק סרט רפואי והייתי שמח לראות דוגמאות לעבודות שלו. הוא אמר לי בשמחה ושלח לי במייל קבצים של סרטים שהוא טוען שעשה. ראיתי סרטים שאני עשיתי המופיעים במייל. שאלתי אותו מה תפקידו בסרטונים הוא אמר שהיה האנימטור הראשי, שאלתי כמה משמרות לקח לו לעשות הוא אמר בין 6 ל 7 משמרות. אז הבנתי שמדובר בכמה סרטים.

מוגשות ההתכתבויות – ת/1".

(עמ' 4).

ההתכתבויות ת/1 מאמתות את הנאמר.

במסגרת התכתבויות אלו פנה העד אלברט בנון אל הנתבע:

"אני מחפש להראות ללקוח דוגמאות מעולם הספורט יש לך דוגמאות כאלו שעשית? (ההדגשה שלי – י.פ.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-12-5847 מירון נ' הרמל

אחת הדוגמאות ששלח הנתבע לאלברט בנון הייתה עבודה/יצירה שבוצעה עבור ערוץ אמריקאי ESPN, שאלברט בנון היה המפיק של יצירה זו ויוצר היצירה/האנימטור היה התובע, אשר יצר אותה בביתו עם הציוד שלו (עמ' 4, 7, 14).

כשנשאל הנתבע ע"י אלברט בנון: "אתה היית האנימטור הראשי אני מבין"

השיב הנתבע:

"חיובי עשיתי את האפטר אפקטואת האנימציה. היה מעצב ברודקאסט ששיצב את הרקעים והתמונות אך הוא עבד איתי במקביל על הפרוייקט".

כשנשאל הנתבע "כמה משמרות לקח לך לפרוייקט הזה?"

השיב הנתבע:

"עקרונית זה לקח משהו כמו 6-7 משמרות כולל העיצוב לברודקאסט והאנימציה אבל כמובן זה משתנה מפרוייקט לפרוייקט, ככה שניתן להפיק סרטון כמעט בכל תקציב".
(ראה השיחה המוקלטת ת/3).

הנה כי מצג שווא של הנתבע כי הוא זה שייצר את העבודה/היצירה, תוך שהוא מעריך את משך הזמן שלקח לו להפיק אותה.

הנתבע אינו מזכיר כלל את התובע אשר יצר את העבודה/הסרטון או כרפרנט, אלא כעבודתו שלו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

אני דוחה את טענת הנתבע באשר לאמינות פלטי הדוא"ל ת/1.

ההתכתבות בין הצדדים נעשתה דרך הדוא"ל של בתו של העד – **טליה בנון**.

בעדותו מסביר העד :

"ש. מי זאת **טליה בנון**.

ת. היא בתי שהיא בת 10 שדרכה שלחתי את המיילים על

מנת לא לעורר את חשדו של הנתבע עם השם שלי מאחר

שאני מוכר בתעשייה ולא רציתי לחשוף את שמי בפניו".

(עמ' 9).

שיחת הטלפון בין **אלברט בנון** לבין הנתבע בה הוא מסר לנתבע את כתובת הדואר למשלוח הדוגמאות הוקלטה ע"י **אלברט בנון**.

בשיחה זו נשמע **אלברט בנון** מוסר לנתבע את כתובת הדוא"ל של בתו **טליה בנון**.

לכתובת זו שלח הנתבע את הדוגמאות והעתק הדואר שנשלח יש להניח שמצוי באמתחתו.

בעדותו בבית המשפט, במענה לשאלות ב"כ הנתבע, דחה **אלברט בנון** את הניסיונות להטיל דופי בתדפיסי הדוא"ל.

"ש. האם תאשר שיש מיילים חתוכים שלא מופיעים.

ת. לא. למיטב ידיעתי איך מייל חתוך אין מייל מחוק.

כשמדפיסים מייל מאתר **GMAIL** אופן הפריסה של

המייל הוא כזה".

(עמ' 11).

והוסיף :

"אני מציג על המחשב שלי את התכתבות המיילים עם הנתבע

בהתאמה לסרטים המצורפים בתקליטור – ת/2".

(עמ' 5).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

מדובר בפלטי דואר אלקטרוני המבטאים את ההתכתבות בין העד לבין הנתבע אשר יש להניח כי הם מצויים גם במחשבו של הנתבע. אם פלטי הדוא"ל לא היו מבטאים נכונה את ההתכתבות בין הצדדים או אם היה קיים בהם חסר כלשהו, אני משוכנע ובטוח שהנתבע היה מציג את פלטי הדוא"ל המצויים אצלו כדי להוכיח זאת.

אני קובע כי פלטי הדוא"ל ת/1 הנם אותנטיים, שלמים ומבטאים נכונה את ההתכתבות בין הנתבע לבין העד **אלברט בנון**.

מצג כוזב דומה, הציג הנתבע לעד **אוהד בדש**.

בעדותו מספר העד :

"יש לי חברה בתחום הדמיות וסרטים בתלת מימד. אני מכיר את התובע הוא גיסי.

התובע פנה אלי אם אוכל לבדוק את העבודות של הנתבע שהוא מציג אותן, פניתי לנתבע ברמה מקצועית כי גם אנחנו עובדים עם בעלי מקצוע כמו הנתבע, קיבלתי פרוייקטים שאני מכיר ושייכים לתובע. שאלתי אם זה פרוייקטים שהוא ביצע ונאמר על ידו שכן וזה גם כתוב.

אלה התכתבויות המייל שלי עם הנתבע – ת/4.

הנתבע שלח לי 3 מיילים – ת/5.

(עמ' 11).

ת. פניתי לנתבע הצגתי את עצמי ואת החברה שלנו, ביקשתי מהנתבע שישלח לי דוגמאות של עבודות שביצע על מנת לעבוד את העבודה במבצעים בזמני לחץ. קיבלתי ממנו תוך כחצי שעה מייל עם עבודות ב 3 מיילים והופתעתי לראות את העבודות של התובע".

(עמ' 12).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

ש. היכן הנתבע טוען במיילים שאלה עבודות שלו.
האם בטייטל זה המקום היחיד שזה מופיע.
ת. ביקשתי בטלפון וגם כתוב במיילים שאלה עבודות
נוספות כפי שביקשתי. הטייטל זה עבודות נוספות של
אסף".

(עמ' 13).

בדוא"ל 4/ת אותו שלח הנתבע בצירוף עבודותיו של התובע הוא כותב בכותרת:

"עבודות נוספות של אסף הרמל"

ומוסיף:

"בהמשך לשיחתנו להלן עבודות נוספות לאלו שבאתר האינטרנט,
כפי שביקשתי".

בסעיף 6 לכתב התביעה מפרט התובע את העבודות/היצירות/הסרטים אותם הוא
יצר ואשר אותם העביר הנתבע לאחרים תוך מצג שווה שהן עבודותיו:

6". במסגרת עבודותיו, יצר התובע בין היתר את העבודות
הבאות הרלוונטיות לכתב תביעה זה".

6.1. סרטון אנימציה לפתיח NBA, עבור ערוץ
הספורט (סרטון זה יכונה בתביעה זו "פתיח
NBA"). פתיח זה זכה להופעות והכרה
מקצועית רבה באתרים העוסקים בנושא בחו"ל.

6.2. סרטון אנימציה שיצר התובע עבור חברה
אמריקאית העוסקת במיתוג ובין יתר לקוחותיה
מצוי ערוץ הספורט הגדול בעולם ESPN, אשר
סרטון אנימציה זה נערך עבורו (סרטון זה יכונה
בתביעה זו "סרטון ESPN").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

6.3. סרטון אנימציה עבור חברת JCS Post

Production הישראלית, לפתיח סדרת טלוויזיה אשר שודרה במסגרת הערוץ השני בשם Man VS Woman. פתיח זה זכה בתחרות PROMAX היוקרתית העוסקת בנושאי מדיה דיגיטלית מעוצבת ונערכת בארה"ב, בפסלון הכסף בקטגוריית אנימציה לא מסחרית בשנת 2005 (סרטון זה יכונה בתביעה זו "סרטון קשת").

6.4. סרטון שיצר התובע עבור חברת JCS Post

Production – פרסומת לחברת פרטנר (סרטון זה יכונה בתביעה זו "סרטון אורנג' 1 + 1").

6.5. סרטון שיצר התובע עבור חברת JCS Post

Production – פרסומת לחברות אלדן ואל-על (סרטון זה יכונה בתביעה זו "סרטון אלדן").

אני דוחה את טענת הנתבע (בסיכומיו) כי אין הוכחה כי עבודות אלו הן עבודות התובע.

בעדותו בבית המשפט אומר התובע:

"באשר לסרטונים המפורטים בכתב התביעה – 6 הסרטים הם סרטים שאני הולך איתם בגאווה בתיק העבודות. לגבי ערוץ הספורט המוביל בעולם ESPN בס' 6.2 מדובר בשני סרטים אחד עבור ליגה איטלקית ואחד עבור הליגה בדרום אמריקה. מדובר בלקוח חשוב שבחר לעבוד איתי על שני פרויקטים אלה, אני זוכה לתהודה רבה. ס' 6.3 מדובר על סרט בין גבר לאשה, זהו פתיח לתכנית ששודרה בערוץ 2 קשת ביום שישי בפריים טיים. הסרטון זכה בפרס פרומקס שהוא אוסקר בתחום אנימציה והנפשה התחום בו אני עובד, התחרות נערכת בניו יורק. הפתיח זכה בפרס בשנת 2005. הוא יצר תהודה רבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

פתיח **NBA** ס' 6.1 לתביעה נוצר כחלק ממהלך שלם של אריזה גרפית חדשה לערוץ הספורט, הושקעו כספים ועבודה רבה גם הפתיח הזה דובר בו רבות. סרט פרסומת לאורנג' ס' 6.4 לתביעה, גם אורנג' היו לקוח גדול וחשוב שלי. יש השקעה של תקציבים גבוהה יותר מלקוחות אחרים. בשבילי בתיק העבודות להראות שאני עובד עם אורנג' הוא אחד מכלי השיווק שלי. כנ"ל לס' 6.5 סרט פרסומת של אלדן ואל על. סרט יחסית פשוט אבל בגלל זה היכולת שלי לתת מענה בזמנים הנדרשים לאותו לקוח גדול ומוכר. כל הסרטים כאן הם לגופים שמשיקיעים לא מעט בסרטים ובאריזה הגרפית. הפקות מושקעות ומוצלחות שהיה לי לכבוד לקחת חלק בהן".

(עמ' 14).

במהלך עדותו הגיש התובע את המוצג ת/6 אישור של חברת **JCS** ובו פירוט של 4 עבודות/יצירות/סרטים אשר הופקו ע"י **JCS** כאשר האנימציה להם נעשתה ע"י התובע **יובל מירון**.

כמו כן, הגיש התובע קטעי עיתונות ת/7 בהם נאמר כי את הפתיח לתוכנית "בין גבר לאשה" אשר הביא לזכייתה של חברת **JCS** בפרס "פרומקס" "יצרו ליאור ארדיטי ויובל מירון (הוא התובע י.פ.) בטכניקת אנימציה מתקדמת". "פתיח" זה מופיע כמס' 1 – באישור של **JCS**.

לטענת הנתבע (בסיכומיו) לא ניתן להגיש לבית המשפט מסמך שלא באמצעות עורכו העומד לחקירה, כך גם לא להסתמך על אסופת קטעי עיתונות.

במקרה הנדון, אין אני יכול לקבל טיעון זה.

עת הוגשו ראיות אלו ע"י התובע, לא התנגד הנתבע להגשתם (עמ' 14). בכך הפכו הם לראיות לכל דבר ועניין. יש להניח כי היעדר ההתנגדות למוצגים אלו, נובעת מכך, שהאמור בהם נכון ומשקף את המציאות. גם הנתבע עצמו בשיחתו המוקלטת עם התובע, אינו מכחיש שיצירות אלו הם פרי עבודתו של התובע. טענתו היא כי הם נשלחו ליונתן טייב כרפרנטים בלבד.

זאת ועוד; ראיות אלו הן ראיות נוספות ותומכות את עדות התובע המהימנה עלי כי סרטים אלו הם פרי יצירתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

אני קובע כי העבודות/היצירות/הסרטים המפורטים בסעיף 6 לכתב התביעה הם פרי יצירותיו של התובע **יובל מירון** וכי הם נשלחו על ידי הנתבע **אסף הרמל** לאחרים - בוודאי **ליונתן טייב, אלברט בנין ואוהד בדש** - כשהנתבע מציג אותם כעבודות פרי יצירתו.

לטענת הנתבע (בסיכום טענותיו), עבודות/יצירות/סרטים אלו אינם שייכים כלל לתובע אלא לחברה המזמינה את העבודה. הנתבע מבקש לתמוך טיעון זה באמצעות נ/1 ונ/2 דוגמאות להסכמים בין מזמין עבודה (וידאו סוניק) בדוגמאות ובין האנימטור.

אני דוחה טיעון זה.

גם אם התובע חתם על הסכמים דוגמת נ/1, נ/2, הסכמים אלו אינם מפקיעים את הבעלות/הזכות המוסרית של היוצר/האנימטור על העבודות פרי יצירתו ואת הזכות לתבוע את העושה שימוש ביצירות אלו ללא רשותו; בוודאי את זכותו של היוצר לתבוע את הפוגע בזכויותיו על העבודות פרי יצירתו, המציג מצג שווא כי עבודות/יצירות אלו הם פרי יצירתו.

הוראות חוק זכויות יוצרים בעניין זה ברורות וחד משמעיות:

45" הזכות המוסרית – זכות אישית

(א) ליוצר של יצירה אמנותית, יצירה דרמטית, יצירת מוסיקלית או יצירה ספרותית, למעט תוכנת מחשב, שיש בה זכות יוצרים, תהיה ביחס ליצירתו זכות מוסרית, למשך תקופת זכות היוצרים באותה יצירה.

(ב) הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה, והיא תעמוד ליוצר אף אם אין לו ביצירה זכות יוצרים או אם העביר את זכות היוצרים ביצירה, כולה או חלקה, לאחר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

46. זכות מוסרית מהי

זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר –

(1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים
ובנסיבות העניין;

(2) כי לא יוטל פגם ביצירתו ולא ייעשה בה סילוף או שינוי
צורה אח וכן כי לא תיעשה פעולה פוגענית ביחס לאותה
יצירה, והכל אם יש באילו מהם כדי לפגוע בכבודו או
בשמו של היוצר.

38. תקופת זכות יוצרים

זכות יוצרים ביצירה תהא למשך חייו של היוצר וכן שבעים שנים
לאחר מותו, בכפוף להוראות פרק זה.

39. תקופת זכות יוצרים ביצירה משותפת

זכות יוצרים ביצירה משותפת תהא למשך חייו של היוצר האחרון
שנותר בחיים, מבין היוצרים במשותף של היצירה, וכן שבעים
שנים לאחר מותה".

אני קובע כי הנתבע אסף הרמל הפר את זכות היוצרים של התובע יובל מירון
ועליו לפצותו כפי הנזק שנגרם לו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

3. הסעדים

עתירת התובע הנה לסעדים שונים.

צו מניעה

סעיף 53 לחוק זכויות יוצרים קובע לאמור:

"53. צו מניעה בשל הפרת זכות יוצרים

בתביעה בשל הפרת זכות יוצרים זכאי התובע לסעד בדרך של צו מניעה, אלא אם כן מצא בית המשפט כי קיימים טעמים המצדיקים שלא להורות כן".

משעשה הנתבע אסף הרמל שימוש ביצירות התובע יובל מירון המפורטות בסעיף 6 לכתב התביעה, תוך הפרת זכות היוצרים של התובע, זכאי התובע לסעד אשר ימנע מן הנתבע שימוש אסור ביצירות אלו.

ניתן בזאת צו האוסר על הנתבע אסף הרמל לעשות שימוש כלשהו, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, ביצירות התובע המפורטות בסעיף 6 לכתב התביעה, תוך ייחוס/ניכוס יצירות אלו לעצמו.

דין וחשבון

סעיף 57 לחוק זכויות יוצרים קובע לאמור:

"57. דין וחשבון

בתובענה בשל הפרה של זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע במתן דין וחשבון לתובע לגבי פרטי ההפרה; השר רשאי לקבוע דרך למתן דין וחשבון לפי סעיף זה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

דא עקא, שבמקרה הנדון, מתן צו לדין וחשבון, לא יהיה אפקטיבי. באמצעות צו זה, לא ניתן יהיה לאתר את הלקוחות הנוספים אליהם שלח הנתבע את עבודותיו של התובע, תוך הצגתם כעבודותיו שלו, כך גם לא ניתן יהיה לאתר את אותם לקוחות אשר התקשרו עם הנתבע על בסיס, או בעקבות, הצגת עבודות התובע בפניהם.

לא בכדי בדברי הסיכום, זנח התובע סעד זה ועתירתו הנה למתן צו מניעה ולפיצוי כספי.

פיצוי כספי

עתירת התובע הנה להטיל על הנתבע "פיצויים בלא הוכחת נזק" בהתאם לקבוע בסעיף 56 לחוק זכויות יוצרים ולחילופין בהתאם לסעיף 13 לחוק עוללות מסחריות תשנ"ט 1999.

לא בכדי עתירת התובע הינה לפסיקת פיצויים על פי אחד מן החוקים דלעיל, באופן חילופי, ולא באופן מצטבר על פי כל אחד מן החוקים. ברי, כי היות ועסקינן במסכת אחת של עובדות ומעשים מפרי זכויות יוצרים, הפיצוי הוא בכל מקרה פיצוי אחד המגלם את מלוא "הפיצויים בלא הוכחת נזק", בין אם על פי חוק זכויות יוצרים ובין אם ולחילופין על פי חוק עוללות מסחריות, שאחרת היה מביא הדבר לכפל פיצוי. מסקנה זו אף מתבקשת לנוכח הוראת סעיף 56(ג) לחוק זכויות יוצרים (סעיף 13(ב) לחוק עוללות מסחריות, אשר נוסחן דומה):

56. (ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת."

13. (ב) לעניין סעיף זה יראו עוללות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, בעולה אחת."

במקרה הנדון, יש לאמוד את הפיצוי הראוי לפי סעיף 56 לחוק זכויות יוצרים, אם משום היותו חוק ספציפי העוסק בהפרת זכויות יוצרים נשוא הדין; ואם משום שישודות העולה של "גניבת עין" לא נדונו לעומקן.

בית המשפט המחזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

סעיף 56 לחוק זכויות יוצרים קובע לאמור:

"56. פיצויים בלא להוכחת נזק

(א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר שיקולים אלה:

- (1) היקף ההפרה;
- (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
- (3) חומרת ההפרה;
- (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
- (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
- (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
- (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
- (8) תום לבו של הנתבע."

במקרה הנדון, קשה מאוד לאמוד את היקף ההפרה ומשכה. קשה מאוד לאתר את הלקוחות בפניהם הציג הנתבע את עבודות/יצירות התובע תוך ניכוסם לעצמו, קשה לאתר את הלקוחות אשר עבודות/יצירות התובע השפיעו או גרמו להתקשרותם עם הנתבע. על דבריו של הנתבע בנדון לא ניתן לסמוך בוודאי כאשר מהראיות שהובאו בפני עלה, כי הנתבע לא אמר את האמת בנדון. כך, וכדוגמא, בשיחה שהתקיימה בין התובע לבין הנתבע (שיחה שהוקלטה ותומללה – ת/3 ת/8) אומר הנתבע מספר פעמים כי העביר את עבודות/יצירות התובע רק ליונתן טייב וכרפרנטים בלבד, וכי עשה זאת רק פעם אחת; וכי לא העביר עבודות/יצירות אלו לאחרים ולא עשה בהן כל שימוש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

"אסף: ...הסיפור הזה עם יונתן ששלחתי לו את זה כרפרנט לא יותר מזה. אני לא השתמשתי בקבצים שלך אף פעם".

"אסף: ...אני אומר לך בוודאות שלא נעשה שימוש, אני לא עשיתי שימוש בהם".
(עמ' 2 בתמליל).

"אסף: לא עשיתי בהן שימוש. לא עשיתי בהן שימוש אני אומר לך".

"יובל: לא היו עוד מקרים שהצגת את זה?"

אסף: לא אחי...".

"יובל: ... איך אני יכול לדעת שזה לא נעשה מול עוד לקוחות פוטנציאליים?"

אסף: ... יובל אין לי אני, אני, אני, בכל לשון של רצינות אני לא השתמשתי בעבודות שלך...".
(עמ' 3 בתמליל).

"אסף: ... לא עשיתי USE, לא שלחתי לאף אחד, העבודות שלך זה עבודות שלך, אני לא לוקח עליהן שום זכויות, אני לא כלום...".

"אסף: ... הפעם היחידה שעשיתי את זה היה עם יונתן, פה אין לי ויכוח...".

"אסף: ...אני לא מציג את העבודות שלך, לא, אין לי שום, אף פעם לא עשיתי את זה, אני לא עשיתי את זה גם לאנשים אחרים...".
(עמ' 4 בתמליל).

"אסף: ... אני לא לקחתי על העבודות שלך קרדיטים...".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

"אסף: ... אני לא הצגתי את זה כעבודות שלי, בוודאות לא הצגתי את זה כעבודות שלי..."
(עמ' 6 בתמליל).

"אסף: ... עכשיו אזה היה מקרה בודד..."
(עמ' 7 בתמליל).

"יובל: לא היו עוד מקרים?"

אסף: לא היו עוד מקרים **guaranteed** לא היו עוד מקרים, לא היה, אני מבחינתי בוא נפתח את ה- **GMAIL** שלי תראה כל מייל ששלחתי ... האחרונות".
(עמ' 11 בתמליל).

כך גם הייתה טענתו של הנתבע במייל/הדואר האלקטרוני אותו כתב לתובע
ביום 14/12/2010:

"... אני מוכן להישבע בהורי או בספר התנ"ך (במקרה הצורך) כי לא השתמשתי בקבצים שלך והם לא פורסמו, ולא נעשה בהם שימוש מעבר למייל זה" (הכוונה למייל שנשלח ליונתן טייב – י.פ. 9/ת) (9/ת)

בבית המשפט הוכח כי אמירות אלו של הנתבע אסף הרמל, לא היו נכונות. הנתבע שלח את עבודותיו/יצירותיו של התובע, יובל מירון, גם לאלברט בנון ואוהד בדרש תוך ניכוס עבודות אלו לעצמו, ולא כרפרנטים. אין לדעת למי עוד שלח הנתבע עבודות אלו בצורה זו.

נוכח כל האמור ובהתחשב בכל אותם שיקולים המפורטים בסעיף 56(ב) לחוק זכויות יוצרים סבור אני, כי פיצוי כספי בסך 50,000 ₪ יהיה הולם את הנסיבות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 5847-12-10 מירון נ' הרמל

4. סוף דבר

א. ניתן בזאת צו מניעה האוסר על הנתבע, אסף הרמל, לעשות שימוש כלשהו, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים ביצירות התובע, יובל מירון, המפורטות בסעיף 6 לכתב התביעה תוך ייחוס/ניכוס יצירות אלו לעצמו.

ב. אני מחייב את הנתבע אסף הרמל לשלם לתובע יובל מירון את הסכומים הבאים:

- פיצוי כספי בסך של 50,000 ₪.
- הוצאות משפט, לרבות שכ"ט עו"ד בסך של 25,000 ₪.

סכומים אלו יישאו הצמדה מלאה למדד המחירים לצרכן וריבית חוקית מהיום ועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ד, 30 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק מפקק הדין לצדדים.

יהודה פרגו, שופט בכיר